
КНИГА II.

Съдържаніе. Слѣдованіе отъ разсказа на Телемаха. Тирскій корабъ, на който той плаваше, олуvenъ отъ една флота на Сезостриса, Менторъ и той падиожъ плѣнници и са отведоожъ въ Египетъ. Богатства и чудеса на тъзи страна: мѫдростта на нейното правительство. Телемахъ и Менторъ били доведены предъ Сезостриса, който натоваря съ испыта на работата имъ единого отъ своите чиновници на име Метофиса. Но заповѣдта на тогози чиновника, Менторъ бѣлъ продаденъ на Етиопійцы, които го заведоожъ въ мянетото си; а Телемахъ бѣлъ принуденъ да пасе едно стадо въ пустыната на Оазиса. Тамъ Термозиръ, жрецъ на Аполлона услаждка строгостта на негово то заточеніе, като го поучаваше да подражава на бога, който, принуденъ да пази стадата на Адмета, царя Тесалийскій, намѣрваше утѣшениe въ опитомяването на дивитѣ нравы на пастырятъ. Ненадѣйно Сезостръ извѣстенъ за дивитѣ дѣла на Телемаха въ пустыната на Оазиса, призовава го при себеси, познава неговата невинност и му обѣщава да го проводи въ Итака. Но смъртъта на тогози владѣтеля хвърля отъ ново Телемаха въ новы бѣдствія; той бѣ затворенъ въ една кула на морскія брѣгъ, отъ дѣто гледа Бокхориса, новия египетскій царь, да погинва въ едно сраженіе противъ собственитѣ си подданници възстанжли и помаганы отъ Финикийцъ.

„Тиринытѣ, съ гордостта си, бѣхъ разсърдили противъ себеси великія царь Сезостриса, който царуваше въ Египетъ, и който бѣ завладѣлъ толкози царства. Богатствата които бѣхъ добили чрезъ търговіята, и силата на непобѣдимия градъ Тиръ, основанъ при морето, бѣше възгордилъ тъзи народы: тѣ са бѣхъ отрекли да плащатъ на Сезостриса данъта която той имъ бѣ наложилъ на връщанье отъ своите завоеванія; и тѣ бѣхъ дали войска на брата му, който намыли слѣдъ връщането му да го заколи посрѣдъ веелбътѣ на едно голѣмо пиршество.

„Сезостръ са бѣ рѣшилъ, за да унпзи гордостта имъ, да беспокон търговіята имъ по сичкытѣ морета. Неговытѣ кораби плавахъ на сѣкаждѣ за да търсїйтъ